

REGELS IN DE PRAKTIJK

De heer G.L. van Hoogstraten: 'NGF streeft naar ongeveer twee referees per club.'

Dit jaar is de nieuwe referee-opleiding van de NGF van start gegaan. Veertig kandidaten worden onder deskundige leiding aan een zwaar doch interessant programma onderworpen. Daartoe behoorde een praktijkdag op De Pan, oftewel hoe de leraren uitstekende acteurs bleken te zijn...

Regelkennis Nederlandse golfers laat veel te wensen over

■ Plaats van handeling: de pitch & putt course van de Utrechtse Golfclub De Pan. Twintig referees in spé en vijf leden van de Handicap- en Regelcommissie maken zich klaar voor een middagje praktijk. In de voorgaande weken zijn deze en twintig andere kandidaten werkelijk bestookt met een hoeveel theorie, vragen, decisions. Elders in dit nummer omschrijft NGF-president Rolf Olland hoe de nieuwe referee-cursus naar zijn mening door absolute perfectionisten is opgezet. De ervaringen op de praktijkdag geven hem meer dan gelijk.

De heren Mangelaar Meertens, Kruys, Strumphler, Van Hoogstraten en Schul tracteren de dames en heren - gewapend met Rules- en Decisionsboek op een aantal situaties die een ruling vereisen.

Niets is aan het toeval overgelaten. Een 'slachtoffer' is portofoon inclus in een buggy gezet en wacht een honderdtal meter verderop op wat komen gaat. De 'acteurs' spelen onder het oog van de anderen een situatie - historisch volkomen juist - en komen er niet uit: de referee moet worden opgeroepen.

Een bepaalde vorm van medelijden vervult de verslaggever als de acteurs de kandidaat werkelijk op ieder woord proberen te vangen. Duidelijk is dat een goed kennis van de Rules of Golf - die hebben de toekomstige referees zeker - heel iets anders is dan de praktijk. Een ruling in een wedstrijd, waarbij twee spelers het absoluut niet met elkaar eens zijn, komt overeen met schaken bij windkracht twaalf.

In de eerste acte tracht de heer Van Hoogstraten de bal uit de bunker te spelen. Helaas - veel zand verlaat de hindernis, doch de bal ligt er nog. De in woede onstoken 'speler' hakt met zijn sandwedge een aantal keren in het zand. Daarop claimt zijn opponent Strumphler - het betreft hier een matchplaytoernooi - de hole. Regel 13-4 zegt bij a.: 'Een speler mag niet de gesteldheid van de hindernis of van een gelijksoortige hindernis testen'. Voorwaarde is natuurlijk wel dat de bal in een hindernis ligt. En daar zit 'm de kneep. Natuurlijk was speler Hoogstraten bij zijn woede-uiting niet daadwerkelijk bezig het zand te testen, maar

desondanks was zijn handeling in strijd met de Regels.

Zo oordeelt ook de opgeroepen referee, die echter wel de raad van de leraren/acteurs kreeg om bij het geven van een ruling niet te roken en altijd het regelboekje bij zich te dragen...

Ook bij andere situaties blijken de rulings niet geheel vlekkeloos te verlopen. Keer op keer blijkt dat theorie en praktijk geheel verschillende dingen zijn.

Zoals bij de situatie met het vast obstakel. Speler Schul heeft zijn bal vlak achter een hekje geslagen en meent (volgens regel 24-2) last te hebben bij het maken van zijn swing. Maar waar moet nu worden gedropt? De opgeroepen referee weet het ongetwijfeld, maar komt aanvankelijk niet verder dan 'dat er in het decisionboek een handig tekeningetje staat.'

Referee zijn is een vak. Je kunt nog zo'n groot regelkenner zijn, het in de praktijk brengen van die kennis is gedeeltelijk een gave en - voor een nog groter deel - een onderdeel van een leerproces. Veel doen, veel kijken, naar wedstrijden gaan - ongetwijfeld manieren om de kunst onder de knie te krijgen.

Vandaar ook dat een van de op te leiden referees na afloop niet alleen zijn waardering over de praktijkles uitsprak, maar ook vroeg naar meer van dit soort bijeenkomsten.

'Deze cursus', vertelt de heer G.L. van Hoogstraten van de Handicap- en Regelcommissie, 'is in de eerste plaats opgezet omdat de regelkennis in Nederland te wensen overlaat. Daarnaast zijn er meer referees nodig omdat het aantal toernooien sterk toeneemt. Belangrijk is ook dat de nieuwe referees goed

Speler/acteur Loet Mangelaar Meertens (midden): 'Waar mag ik nu droppen?'

Toto Strumphler legt uit, de referees-opleiding raadplegen driftig regel- en decisionboeken.

over de clubs zijn verdeeld. Daarom hebben we alle verenigingen aangeschreven en gevraagd of zij liefst twee leden hadden die deze cursus - die opleidt tot regionaal referee - wilden en vooral konden volgen.'

De referee-cursus van de NGF bestaat uit een aantal onderdelen. Van Hoogstraten: 'Alle kandidaten hebben een entreetoets moeten maken, die ruim vier uur duurde. Een gedeelte van de vragen moest uit het blote hoofd worden beantwoord; bij een ander deel mochten regel- en decisionboek wel worden gebruikt. Van de ongeveer tachtig opgegeven dames en heren is uiteindelijk de helft voor deze toets geslaagd.'

De veertig overgeblevenen volgen nu een cursus die vooral gebaseerd is op veel op te lossen vraagstukken en praktijksituaties. Van Hoogstraten: 'Het heeft weinig zin om de mensen vol te stoppen met allerlei theoretische beschouwingen. Het oplossen van vraagstukken en vertellen op welke basis je een rulling geeft, is belangrijker. Een en ander houdt natuurlijk niet in dat we niet diepgaand op principiële zaken uit de Regels ingaan.'

Veel huiswerk behoort ook tot het studiepakket. Daaronder valt niet alleen het beantwoorden, maar ook het - voor elkaar - maken van vragen. Wie dat kan, bewijst immers de stof goed te beheersen.

Een ander onderdeel is het meelopen met een referee op een van de nationale wedstrijden. Heeft iedereen dat gedaan, dan volgt aan het einde van het seizoen een eindtoets. De geslaagden ontvangen een blauw speldje, dat aangeeft dat zij regionaal referee zijn.

'En dan begint het pas', zegt de heer Van Hoogstraten. 'In principe mogen regionale referees overal 'optreden' waar zij worden gevraagd. Ze zullen bijvoorbeeld worden ingezet

op hun eigen clubkampioenschappen. Onder vinden de eigen leden meteen het belang van de Regels, want daar schort het in ons land aan. Ik heb het idee dat dit niet alleen met golf te maken heeft. Vooral in het westen van het land is het kennelijk al heel normaal als je met je fiets door het rode licht rijdt. Noem het maar een lichte vorm van normvervaging. En dat willen we in golf niet. 'De bal verrolt een beetje, wat maakt dat uit' - dat hoort gewoon niet thuis in deze sport.'

De nieuwe lichter referees zal daarnaast op de eigen club - vandaar het belang van die spreiding - veel aan voorlichting en instructie moeten doen. Bovendien stroomt een gedeelte door naar nationaal niveau. Momenteel zijn er slechts vijf referees die op belangrijke wedstrijden mogen acteren en dat is te weinig.

'De nieuw opgeleiden', zegt Van Hoogstraten, 'zullen vanaf 1992 dan ook als hulp-referee kunnen fungeren. Rulings betreffende obstakels en konijnholen kunnen zij gemakkelijk

afhandelen. Ontstaan er problemen, dan kan altijd de hoofdreferee worden opgeroepen.' Een goede referee moet volgens de Handicap- en Regelcommissie aan een aantal eisen voldoen. Van Hoogstraten: 'Een referee moet natuurlijk een goede regelt kennis hebben. Hij of zij moet een rustig type zijn, diplomatiek maar ook vastberaden. Daarnaast is een behoorlijke golfvaardigheid ook een vereiste: de referee moet zich kunnen verplaatsen in de situatie van de speler. Die man of vrouw is toch een beetje nerveus omdat de kans aanwezig is dat er iets is gebeurd, waarop een straf staat. De referee komt soms pas na een minuut of tien - rustig rijden, andere spelers niet storen - en heeft dus alle tijd gehad om mogelijke situaties de revue te laten passeren.'

De cursus is geheel door de leden van de Handicap- en Regelcommissie opgezet. Voorbeelden in het buitenland zijn er wel, maar die werden door de NGF in een enkel geval slechts gedeeltelijk gevolgd. Vooral het ontbreken van praktijksituaties in de Franse en Zweedse opzet werd als een gemis beschouwd.

'De cursus krijgt een vervolg', zegt de heer Van Hoogstraten. 'We hebben nu veertig kandidaten, maar dat is niet genoeg om ons doel (elke club twee referees) te halen. In de komende jaren zal de Commissie zich inzetten om dit wel te bereiken. Probleem is natuurlijk dat we het al zo druk hebben.'

Jan Kees van der Velden

'Als de bal daar ligt, heb ik geen last meer van het obstakel', zegt speler/acteur Fernand Schul.

